

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 14Csp/187/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120212379
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Lampartová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8120212379.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Evou Lampartovou v spore žalobcu: S. K., J.. X.XX.XXXX, G. N. O. E. XXX/X, K., právne zastúpeného: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, Svidník, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, o vydanie bezdôvodného obohatenia 1 041,22 EUR s príslušenstvom, určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok a určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že úver zo Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. číslo XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX je bezúročný a bez poplatkov.

II. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 691,18 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 691,18 EUR od 22.11.2020 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia súd žalobu z a m i e t a .

IV. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. číslo XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX v článku I., bode 1. v znení: „Úrok z omeškania je 5 % ročne nad rámec úrokovej sadzby za každý deň omeškania“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Súd u r č u j e , že zmluvné podmienky uvedené v Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. číslo XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX v článku I., bode 7. upravujúcim poplatky platné podľa cenníka VÚB, a.s. ku dňu uzavretia zmluvy v znení: „Poplatok za 1. upomienku: 10,00 EUR splatný ku dňu odoslania upomienky
Poplatok za každú ďalšiu upomienku: 40,00 EUR splatný ku dňu odoslania upomienky“, sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami.

VI. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. číslo XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX v článku II., bod 5., v znení: „Dlžník podpisom tejto zmluvy súhlasí s návrhom banky, aby prípadné spory vzniknuté z tohto obchodu boli rozhodnuté prednostne mimosúdnym riešením sporov v rozhodcovskom konaní prostredníctvom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeným v zmysle zákona č. 492/2009 Z.z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VII. V časti konania o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a určenie neprijateľných podmienok má žalobca n á r o k na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu a v časti konania o vydanie bezdôvodného obohatenia má žalobca n á r o k na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 32,76 %, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 29.10.2020 domáhal, aby súd zviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1 041,22 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 041,22 EUR od druhého dňa po dni doručenia žaloby žalovanému až do zaplatenia a súčasne, aby určil, že zmluvné podmienky uvedené v Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, reg. číslo XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX (ďalej len „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“) v časti 7. v znení: „Poplatky platné podľa cenníka VUB, a.s. ku dňu uzavretia tejto zmluvy sú: Poplatok za I. upomienku: 10,00 EUR, Poplatok za každú ďalšiu upomienku: 40,00 EUR“ a tiež v čl. II. bode 5 v znení: „Dlžník podpisom tejto zmluvy súhlasí s návrhom banky, aby prípadné spory vzniknuté z tohto obchodu boli rozhodnuté prednostne mimosúdnym riešením sporov v rozhodcovskom konaní prostredníctvom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeným v zmysle zákona č. 492/2009 Zz. O platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov.“ sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Uplatnil si tiež nárok na náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe predmetnej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere mu bol poskytnutý úver vo výške 3 160 EUR, ktorý sa zaviazal žalovanému zaplatiť v 48 mesačných splátkach vo výške 87,51 EUR. V Zmluve o spotrebiteľskom úvere bola uvedená ročná úroková sadzba 15,10 %, RPMN 15,76 % a priemerná RPMN 18,90 %. Zmluvu uzavrel žalobca ako spotrebiteľ a žalovaný ako dodávateľ finančnej služby, preto sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu. Žalobca mal za to, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) a j) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“), a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Mal tak za to, že s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uplatnené bezdôvodné obohatenie vo výške 1 041,22 EUR má predstavovať rozdiel medzi jeho platbami - 4 201,22 EUR a výškou úveru 3 160 EUR. O skutočnosti, že sa žalovaný na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil, sa žalobca dozvedel od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, o čom predložil prehlásenie zo dňa 13.10.2020. Vo vzťahu k objektívnej premlčacej dobe navrhol aplikovať 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu, nakoľko žalovaný sa bezdôvodne obohatil prijatím súm, o ktorých vedel v čase ich prijatia, že mu nepatria. Poukázal na to, že žalovaný musí poznať ZoSÚ.

1.1. Čo sa týka neprijateľnej zmluvnej podmienky upravujúcej poplatky, mal za to, že v zmysle zmluvného ustanovenia sa mal žalobca zaviazat' na úhradu poplatkov, hoci je neprijateľné, aby spotrebiteľ znášal akékoľvek výdavky žalovaného, ktoré mu môžu vzniknúť s vymáhaním pohľadávky a ktoré si sám žalovaný určil pevnou sumou vopred. Ich výška pritom nie je odôvodnená a ich požadovanie odporuje dobrým mravom. Poukázal na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/137/2016 zo dňa 3.10.2016. Vo vzťahu k druhej neprijateľnej zmluvnej podmienke uviedol, že je neprijateľné dojednanie, ktorým sa strany dohodnú riešiť všetky spory vyplývajúce z úverovej zmluvy výlučne pred rozhodcovským súdom, vopred vybraným dodávateľom, a následne by rozhodnutie tohto rozhodcovského súdu malo slúžiť ako exekučný titul. Rozhodcovská zmluva vo svojich dôsledkoch spôsobuje, že o právach a právom chránených záujmoch spotrebiteľa rozhodne súkromná osoba, ktorej moc nie je delegovaná žiadnou verejnoprávnou inštitúciou, teda bez súdnej kontroly zmluvných podmienok. Predmetná zmluvná podmienka vytvára materiálnu disproporciu v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa vopred vzdáva svojich práv vyjadriť nesúhlas s rozhodcovskou doložkou a zhoršuje si tým svoje zmluvné postavenie. Nejde pritom o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. Poukázal aj na nález Ústavného súdu SR zo dňa 11.6.2019 sp. zn. III. ÚS 438/2018, z ktorého vyplýva, že pre platnosť rozhodcovskej zmluvnej doložky v spotrebiteľských veciach sa vyžaduje, aby mal spotrebiteľ možnosť vyjadriť s ňou pri uzatváraní zmluvy nesúhlas tak, aby v prípade vyznačenia nesúhlasu vzájomné spory v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou bol príslušný prejsť a rozhodnúť všeobecný súd.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe navrhol žalobu zamietnuť a poprel tvrdenia žalobcu o absencii obligatórných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f) a j) ZoSÚ. Uviedol, že žaloba obsahuje iba strohý výpočet zákonných ustanovení, ktoré má zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, avšak neobsahuje bližšiu špecifikáciu, v čom konkrétne vidí žalobca absenciu uvádzaných náležitostí. K náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ uviedol, že z prvej strany Zmluvy o spotrebiteľskom úvere je evidentné: prvá splátka 10.7.2014, posledná splátka vyslovene uvedená ako „termín konečnej splatnosti“ 10.6.2018 (za predpokladu riadneho a včasného splácania úveru) a doba trvania zmluvy je uvedená opisným spôsobom „do splatenia všetkých záväzkov dlžníka podľa

tejto zmluvy“, pričom žalovaný mal za to že za použitia bežnej logiky a čítania s porozumením, ktoré u žalobcu žalovaný predpokladá, je zrejme, že predmetné ustanovenie zmluvy reflektuje situáciu, kedy sa nenaplnia predpoklady splácania úveru (či už napr. z dôvodu omeškania na strane dlžník alebo predčasného splatenia úveru dlžníkom). Mal za to, že ustanovenie nie je netransparentné a nejasné a počas trvania zmluvného vzťahu žalobca nenamietal, ani nerozporoval obsah zmluvy. Žalovaný mal dojem, že zo strany žalobcu ide o tendenčné a účelové vytváranie problémov tam, kde nie sú. Žalovaný mal za to, že údaj o dobe trvania zmluvy i o termíne konečnej splatnosti sú uvedené spôsobom primeraným rozumovým schopnostiam priemerného spotrebiteľa. Uzavretie zmluvy na dobu určitú, resp. do splatenia všetkých zmluvných záväzkov, v spojení s dátumovo vymedzeným termínom konečnej splatnosti úveru, vyhodnotil ako zrozumiteľné a jasné. Žalobcovej argumentácii vyčítal účelový a nepripustný formalizmus, zvädzajúci k absurdným interpretačným záverom. Čo sa týka uvedenia predpokladov použitých pri výpočte RPMN poukázal na článok I. bod 3 Zmluvy s tým, že podľa neho sú tam prehľadne a zrozumiteľne uvedené. Uviedol tiež, že poplatky predstavujú zmluvné ustanovenia, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, preto sú vylúčené zo súdneho prieskumu neprijateľných zmluvných podmienok.

2.1. K namietanej neprijateľnosti zmluvnej podmienky týkajúcej sa poplatkov za upomienky uviedol, že poplatky a náklady súvisiace s úverom boli dohodnuté v Zmluve o spotrebiteľskom úvere a žalobca podpisom zmluvy súhlasil s takýmito podmienkami, za ktorých bol žalovaný ochotný vstúpiť do zmluvného vzťahu. Všetky poplatky sú zreteľne a transparentne uvedené, oddelené osobitným bodom 7. Podľa žalovaného pritom treba brať na zreteľ, že poplatky sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, preto sú vylúčené zo súdneho prieskumu neprijateľných podmienok. Poukázal na českú právnu teóriu i judikatúru, podľa ktorej cenovým dojednaním sú aj dojednania v úverových zmluvách o poplatkoch a sú tak vylúčené z prieskumu ich prípadnej neprijateľnej povahy podľa smernice Rady č. 93/13/EHS. Úverová zmluva predstavuje celý komplex práv a povinností, pričom cena úveru nie je tvorená len úrokom, ale i všetkými v zmluve uvedenými povinnosťami, teda aj poplatkami, či nákladmi tvoriacimi cenu za poskytnutý úver, resp. cenu peňazí. Poukázal tiež na to, že predmetné ustanovenia sú už niekoľko rokov obsolentné, keďže v zmysle aktuálneho cenníka je upomienka spoplatnená sumou skutočných nákladov. Počas zmluvného vzťahu pritom žalobcovi nebola žiadna z upomienok spoplatnená sumami aktuálnymi ku dňu uzavretia zmluvy.

2.2. Čo sa týka rozhodcovskej doložky poukázal na to, že bol povinný zo zákona (napr. § 93b zákona o bankách) ponúknuť svojim klientom možnosť alternatívneho (mimosúdneho) riešenia sporov a túto si splnil zakotvením rozhodcovskej doložky v samostatnom bode úverových zmlúv, pričom predmetná rozhodcovská doložka je jasná, čitateľná a zrozumiteľná, pred podpisom zmluvy, pri podpise, či po podpise zmluvy voči nej žalobca nemal výhrady. Žalobca mal pred podpisom zmluvy možnosť odmietnuť návrh banky, a tak by ju zmluva neobsahovala. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 23Cdo 1201/2009 zo dňa 29.6.2010. Napokon uviedol, že „staré“ rozhodcovské doložky, akou je i táto, žalovaný už dlhšiu dobu neuplatňuje, a to aj z dôvodu legislatívneho zakotvenia spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ide o obsolentné zmluvné dojednania, ktorého posudzovanie súdom nemá žiaden význam a navyše k 1.1.2019 Stály rozhodcovský súd SBA zanikol.

2.3. Žalovaný vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k uplatnenému bezdôvodnému obohateniu. Úver bol poskytnutý dňa 26.6.2014 a dňa 11.6.2018 bol zo strany žalobcu finálne splatený tak, ako to predpokladá Zmluva o spotrebiteľskom úvere. Namietal uplynutie subjektívnej premlčacej lehoty a poukázal na to, že posledná platba bola dňa 11.6.2018 a žaloba podaná na súde dňa 29.10.2020, a tak bol nárok už v čase podania žaloby premlčaný. Plynutie subjektívnej lehoty odo dňa, kedy právny zástupca poskytol právne posúdenie veci, je nepreukázateľné a právne irelevantné. Vedomosť o bezdôvodnom obohatení a jeho výške je potrebné odvodzovať od vedomosti o skutkových okolnostiach, z ktorých možno vyvodíť bezdôvodné obohatenie. Právne znalosti nie sú vôbec relevantné. O skutkových okolnostiach sa pritom žalobca dozvedel zaplatením poslednej splátky, t.j. 11.6.2018, a tak subjektívna premlčacia lehota uplynula dňa 11.6.2020. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 67/2011, v zmysle ktorého to, kedy sa oprávnený dozvedel (dospel k záveru), ako takýto jeho (údajný) nárok, vyplývajúci z týchto skutkových okolností, možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné. Žalovaný by v prípade počiatku subjektívnej lehoty tak, ako to uvádza žalobca, nemal dostupnú žiadnu procesnú obranu a začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty by závisel iba od tvrdenia žalobcu.

2.4. Tvrdenia žalobcu vo vzťahu k objektívnej premlčacej lehote považoval žalovaný za absurdné a nepreukázané. Opätovne poukázal na to, že zmluva obsahuje všetky náležitosti, a tak nevidel vnútornú logiku, čo malo žalovaného viesť k úmyselnému obohacovaniu, keď všetky potrebné informácie boli v zmluve uvedené, žalobca nebol do zmluvného vzťahu nijakým spôsobom nútený a neboli mu

zamlčané žiadne jeho práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/418/2018 zo dňa 21.8.2019, v ktorom za moment začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby bol považovaný deň, keď žalobca zaplatil splátku, ktorou reálne splatil požičané finančné prostriedky a zaplatil finančné prostriedky navyše. Uviedol, že tento názor sa opiera o rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/169/2017 zo dňa 10.1.2018 a sp. zn. 1Cdo/67/2011, ako aj rozhodnutia krajských súdov, ktoré presne označil.

2.5. Záverom dal do pozornosti Dodatok č. 1 k Zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorý bol medzi sporovými stranami uzavretý dňa 26.6.2014 a upravuje uplatnenie voliteľnej služby „Vrátenie splátky“. Na základe tejto voliteľnej služby sa žalovaný zaviazal späť vrátiť žalobcovi uhradenú mesačnú anuitnú splátku na účet vedený na meno žalobcu vo VÚB, a.s., z ktorého žalobca splácal úver inkasom, a to jedenkrát za kalendárny rok počas celej lehoty splatnosti úveru. Žalovaný takto žalobcovi za obdobie trvania zmluvného vzťahu ako benefit vrátil celkom 4 splátky v celkovej výške 350,04 EUR.

3. Žalobca možnosť repliky nevyužil.

4. Súd nariadil vo veci pojednávanie. Na pojednávaní dňa 11.3.2022 sa nezúčastnili žalobca, žalovaný, ani právny zástupca žalovaného, preto súd konal v súlade s § 180 CSP v ich neprítomnosti. Právny zástupca žalobcu zotrval na žalobe z dôvodov v nej uvedených. Po uvedení predbežného právneho posúdenia súdu, právny zástupca žalobcu rozšíril svoju právnu argumentáciu týkajúcu sa chýbajúcej náležitosti zmluvy - doby trvania zmluvy. Keďže žalovaný v ospravedlnení z neúčasti na pojednávaní žiadal, aby v prípade, že dôjde k akejkoľvek úprave žalobného návrhu, alebo k predloženiu novej právnej argumentácii alebo skutkových informácií, aby mu bolo umožnené sa dodatočne k týmto vyjadriť, súd odročil pojednávanie za účelom umožnenia procesnej obrany žalovaného a súčasne za účelom, aby sa strany vyjadrili k predpokladanej výške bezdôvodného obohatenia vzhľadom na vykonané a vrátené splátky.

5. Žalovaný v podaní zo dňa 31.3.2022 zotrval na svojej právnej argumentácii uvedenej v predchádzajúcom vyjadrení vo vzťahu k náležitosti zmluvy - doba trvania zmluva. Poukázal tiež na to, že aj v rámci formulára - Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere bol údaj o dobe trvania zmluvy (v časti 2) Doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere je 48 mesiacov. Zo žiadneho právneho predpisu (platného v čase uzavretia zmluvy) nevyplývala povinnosť vyjadriť dobu trvania zmluvy výlučne prostredníctvom dní, týždňov, mesiacov či rokov. Opätovne zastával názor, že uzavretie zmluvy na dobu určitú, resp. do splatenia všetkých zmluvných záväzkov a pohľadávok žalobcu, v spojení s dátumovo vymedzeným termínom konečnej splatnosti úveru, je zrozumiteľné a jasné. Pojmy . na dobu určitú a neurčitú - sú zákonnými pojmami bežne používanými aj v Občianskom zákonníku. Informácia o tom, kedy dôjde k zániku zmluvného vzťahu, kedy bude naplnená doba trvania zmluvy, bola žalobcovi zo strany žalovaného poskytnutá. K výkladu údajov v zmluve o spotrebiteľskom úvere poukázal na prílišný formalizmus zo strany žalobcu a tiež na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie, ktorá preferuje proporionalitu a primeranosť sankcií (konkrétne na vec C-42/2015, z ktorého citoval niektoré časti). V nadväznosti na citované rozhodnutie Súdneho dvora EÚ potom došlo k novelizácii zákona o spotrebiteľských úveroch s účinnosťou od 1.5.2018, kde bola vypustená obligatórna náležitosť - údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, a to z dôvodu, že podľa bodu 58 predmetného rozhodnutia vo veci C-42/2015 by sa ustanovenie čl. 10 ods. 2 písm. u) smernice č. 2008/48/ES nemalo vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere aj iné náležitosti, než tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice. Slovenská úprava obsahovala duplicitnú požiadavku, ktorá vo svojej podstate mala predstavovať jeden údaj o dĺžke trvania zmluvy v zmysle predmetnej smernice a prekračovala rámec smernice. Pri eurokonformnom výklade neexistovala povinnosť veriteľov osobitne uvádzať údaj o dobe trvania zmluvy a o termíne konečnej splatnosti zmluvy. Poukázal tiež na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23Co/33/2019 zo dňa 30.1.2020, z ktorého vyplýva, že súd posúdil ako dostatočné splnenie zákonnej požiadavky, ak zo zmluvy vyplýva dátum poslednej anuitnej splátky, ktorý je podľa zmluvy termínom konečnej splatnosti a v zmluve sa uvádza, že doba trvania zmluvy je do splnenia všetkých záväzkov dlžníka podľa tejto zmluvy. Žalobcom spomínané rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19CoCsp/41/2020 zo dňa 13.5.2021 je predmetom dovolacieho konania. Záverom mal žalovaný za to, že žaloba je podaná účelovo s cieľom získať späť finančné prostriedky, ktoré žalobca uhradil žalovanému ako odplatu za riadne poskytnutý úver.

6. Žalobca podaním zo dňa 31.3.2022 rozšíril žalobu o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, ako aj o určenie ďalšej neprijateľnej zmluvnej podmienky v Zmluve o spotrebiteľskom úvere, a to v článku I. bode 1. v znení „Úrok z omeškania je 5 % p.a. nad rámec úrokovej sadzby za každý deň omeškania“. Súčasne dal podnet, aby súd z úradnej moci posúdil neprijateľnosť zmluvnej podmienky podľa čl. 7 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj v časti poplatku za zmenu zmluvných podmienok zo strany klienta vo výške 40 EUR, nakoľko sa podľa žalobcu jedná o netransparentný poplatok, ktorý by pri jeho transparentnom obsahu mohol mať význam, ak by spotrebiteľ v dopredu dohodnutých prípadoch mohol jednostranným právnym úkonom zmeniť zmluvné podmienky. Podľa článku II. bodu 2 Zmluvy však je možné zmluvu zmeniť iba písomnými dodatkami podpísanými oboma zmluvnými stranami. Takto je to poplatok spotrebiteľa za súhlas veriteľa s platnosťou dvojstranného právneho úkonu, ktorý je prejavom slobodnej vôle veriteľa, ktorý ho nie je povinný prejavovať.

6.1 Oprávnenie podať žalobu o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru odôvodnil tým, že každý spotrebiteľ má právo vedieť, či je jeho úver bezúročný a bez poplatkov, alebo nie, a to s poukazom na § 11 ods. 4 ZoSÚ v znení účinnom od 1.1.2018. K absencii obligatórnej náležitosti - doby trvania zmluvy uviedol, že doba trvania zmluvy zodpovedá požiadavke čl. 10 ods. 2 písm. c) smernice EP a Rady 2008/48/ES s tým, že v ZoSÚ je uvedená „doba trvania“ a v smernici „dĺžka trvania“, pričom vyjadruje sumár intervalu od - do. Na splnenie požiadavky nepostačuje v zmluve uviesť údaje, z ktorých dobu trvania zmluvy možno odvodiť, ale musí byť v zmluve jednoznačne určená, transparentným a jednoznačným vyjadrením. Priamo vo vzťahu k žalovanému sa odvolací súd k námietkam žalovaného k dobe trvania zmluvy vyjadril uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/76/2019 zo dňa 20.2.2020, či rozsudkom sp. zn. 19CoCsp/41/2020 zo dňa 13.5.2021, ktorým ustálil, že žalovaný nespĺnil požiadavku ZoSÚ uviesť v zmluve dobu trvania zmluvy. Žalobca citoval rozhodnutia prvostupňových i odvolacích súdov v tejto otázke. Poukázal tiež na ďalšie rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1CoCsp/19/2020 z 19.11.2020, sp. zn. 7Co/175/2018 z 29.4.2019, sp. zn. 5Co/38/2019 z 20.2.2020, sp. zn. 6Co/116/2019 z 28.11.2019. Dodal, že doba trvania zmluvy je v čl. II. bode 3 zmluvy vyjadrená neurčitým spôsobom.

6.2 K predpokladom použitým pre výpočet RPMN uviedol, že zmluva ich neuvádza explicitne, o čom má svedčiť, že zmluva neobsahuje slovné spojenie predpoklady RPMN. V bode 3. (čl. I. neobsahuje) sú uvedené viaceré náležitosti zmluvy ale je zrejmé, že nie všetky tam uvedené náležitosti predstavujú predpoklady na výpočet RPMN a spotrebiteľ nevie, ani nemá povinnosť vedieť, ktoré z náležitostí zmluvy uvedených v bode 3. zmluvy, sú predpokladmi na výpočet RPMN. Zásada transparentnosti a informovanosti v spotrebiteľskom práve vyžaduje, aby každá náležitosť zmluvy bola vyjadrená explicitne jej pomenovaním vyžadovaným ZoSÚ v zhode so smernicou. Podľa vysvetlenia žalovaného by v zmysle článku I. bod 3 zmluvy do predpokladov na výpočet ROMN mal patriť aj údaj o predmetnej RPMN, čo je evidentná nepravda. Žalobca poukázal na rozsudok vo vzťahu k žalovanému vydaný Okresným súdom Prešov sp. zn. 14Csp/56/2020 zo dňa 17.9.2021, v zmysle ktorého predmetná náležitosť zmluvy musí byť samostatne uvedená, a nie iba, aby bolo možné vyvodiť zo zmluvy jednotlivé predpoklady pre výpočet RPMN. Poukázal tiež na rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/228/2016 z 7.11.2017 a 19Co/23/2019 z 30.5.2019. Vo vzťahu k bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poukázal aj na to, že postačuje neuvedenie čo i len jednej náležitosti vyžadovanej zákonom a pritom podľa § 54 ods. 2 OZ v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

6.3 Odôvodnenie žaloby vo vzťahu k bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru rozšíril aj o dôvody podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ v spojení s § 7 ods. 1 ZoSÚ, keď žalovaný nepostupoval s náležitou odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti žalobcu splácať úver. V čase uzatvorenia zmluvy bol žalobca ovdovený dôchodca s jediným mesačným príjmom z dôchodku vo výške 312 EUR, o čom žalovaný bol informovaný zo žiadosti o úver z 26.6.2014. Žalobca mal pritom mesačné výdavky na SIPO 140 EUR a na lieky 10 EUR. Spolu so splátkou úveru 87,51 EUR tak žalobca mal pravidelne výdavky 237,51 EUR a na obživu a ďalšie nevyhnutné výdavky žalobcovi zostávalo 74,49 EUR. Žalobca tak vytýkal žalovanému, že pri zisťovaní bonity žalobcu žalovaný nepostupoval s odbornou starostlivosťou, ani v zmysle § 27 zákona o bankách a konal tak aj v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný mal pritom povinnosť získať si potrebné informácie o skutočnej finančnej situácii na strane žalobcu a tieto po ich zhromaždení vyhodnotiť, pričom za dostatočné informácie sa považujú iba také, z ktorých vie veriteľ získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Cieľom je zamedzenie predlžovaniu spotrebiteľov. Žalobca poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 1 As 30/2015 a sp. zn. 33Cdo/2178/2018, ako aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/72/2017. Uviedol, že žalovaný relevantné doklady o skúmaní bonity žalobcu nepredložil a je podľa neho zrejmé, že žalobca nepostupoval pri skúmaní bonity žalobcu spôsobom zodpovedajúcim odbornej starostlivosti. V tejto súvislosti žalobca poukázal na viaceré rozhodnutia tunajšieho i odvolacieho súdu priamo vo vzťahu k žalovanému i iným dodávateľom.

6.4 K neprijateľnosti zmluvných podmienok - poplatkov za upomienky a rozhodcovskej doložke - poukázal na konkrétne rozhodnutia súdov priamo vo vzťahu k žalovanému.

6.5 K vznesenej námietke premlčania uviedol, že je nedôvodná s poukazom na judikatúru Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR v súvislosti s vydaním rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-485/19 z 22.4.2021 a v spojených veciach C-698/18 a C-699/18 zo dňa 9.7.2020, ktorá vyústila až do ustálenej súdnej praxe, z ktorej vyplýva, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je premlčaný ani v subjektívnej dvojročnej, ani v objektívnej desaťročnej premlčacej dobe. Poukázal na nálezy Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 43/2020 z 12.5.2020, sp. zn. I. ÚS 51/2020 z 9.6.2020 a sp. zn. II. ÚS 502/2020 z 11.2.2021, vydané ešte pred označenými rozsudkami Súdneho dvora EÚ a tiež na uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/29/2021, sp. zn. 7Cdo/79/2021, sp. zn. 7Cdo/268/2021 a sp. zn. 7Cdo/181/2020. V súvislosti s desaťročnou objektívnou premlčacou dobou a k dôkazu úmyslu poukázal na 18. bod odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/268/2021 z 28.2.2022 a k aplikácii a výkladu rozsudkov SD EÚ na viaceré konkrétne rozhodnutia Krajského súdu v Prešove.

6.6 Neprijateľnosť zmluvnej podmienky ohľadom úroku z omeškania odôvodnil tým, že nie je jasné, aká je konečná úroková miera úrokov z omeškania, ani čo tvorí základ, nad ktorým činí úrok z omeškania 5 % ročne - či je to úroková sadzba úveru, ktorá je vo výške 15,10 % a úrok z omeškania je 5 % nad túto úrokovú sadzbu, teda 20,10 % ročne, alebo sa tým myslí ďalších 5 % nad úrok z omeškania podľa nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Obe alternatívy by predstavovali neprijateľnosť a absolútnu neplatnosť. Ide minimálne o netransparentné, neurčité a nezrozumiteľné ustanovenie zmluvy.

7. Súd na pojednávaniach dňa 11.3.2022 a 12.4.2022 vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v spise (Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ zo dňa XX.X.XXXX, časť výpisu z účtu žalobcu za obdobie od 26.6.2014 do 11.6.2018, prehlásenie zo dňa 13.10.2020, Dodatok č. 1 k Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 26.6.201, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere), oboznámil sa so žalobou a vyjadreniami strán, ako aj obsahom celého spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

8. Dňa 26.6.2014 strany sporu uzavreli Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ Reg. číslo XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 3 160 EUR s nasledovnými podmienkami: lehota splatnosti 48 mesiacov, počet splátok 48, dátum prvej splátky 10.7.2014, dátum poslednej splátky 10.6.2018, výška splátky 87,51 EUR, termín splatnosti mesačnej splátky ku dňu, ktorý sa číselne zhoduje s dátumom splatnosti prvej splátky, úroková sadzba 15,10 % ročne, RPMN 15,76 %, priemerná RPMN 18,90 %, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť 4 200,76 EUR, celkové náklady spotrebiteľa 1 040,76 EUR.

8.1. Dňa 26.6.2014 uzavreli strany sporu aj Dodatok č. 1 k predmetnej zmluve, predmetom ktorej bola voliteľná služba Vrátanie splátky vo vybraný mesiac - december. Podmienky vzniku nároku na voliteľnú službu, jej popis aj podmienky platnosti služby sa mali riadiť Obchodnými podmienkami článku VIIa „Voliteľná služba „Vrátanie splátky“ v rámci kampane“.

8.2. Žalobca čerpal úver dňa 26.6.2014, riadne ho splácal inkasnými úhradami z účtu, pričom úplne úver splatil poslednou splátkou dňa 11.6.2018. Žalobca uhradil za účelom splatenia úveru sumu 4 201,22 EUR. Žalovaný vrátil za trvania zmluvného vzťahu žalobcovi ako benefit na základe voliteľnej služby „Vrátanie splátky“ celkom 4 splátky po 87,51 EUR, teda celkovo sumu 350,04 EUR.

8.4. Z prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 13.10.2020 vyplýva, že žalobca sa obrátil na združenie so žiadosťou, že potrebuje poradiť so zmluvou, ktorú uzavrel s VUB, a.s. Dňa 6.10.2020 predložil združeniu Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, ktorú uzavrela dňa XX.X.XXXX. Po posúdení zmluvy ho združenie informovalo, že podľa ich názoru je zmluvou bezúročnou a bezpoplatkovou a tiež obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Informovali ho, že ak mu veriteľ poskytol úver 3 160 EUR a žalobca uhradil sumu 4 201,22 EUR, čiže vyššiu sumu, ako mu bola poskytnutá, došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného o sumu 1 041,22 EUR a má právo sa súdnou cestou domáhať vydania tejto sumy. Združenie mu odporučilo obrátiť sa na advokáta, ktorý posúdi právnu stránku veci.

9. Znenie ustanovení Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sú významné pre rozhodnutie vo veci:

9.1. Článok I. bod 1 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere v rámci základných podmienok úveru obsahuje aj ustanovenie v znení:

„Úrok z omeškania je 5 % p.a. nad rámce úrokovej sadzby za každý deň omeškania.“

9.2. Článok I. bod 3 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere znie:

„Ročná percentuálna miera nákladov 15,76 % vypočítaná z nasledovných údajov: Celkové náklady dlžníka: 1 040,76 EUR, z toho:

výška úrokovej sadzby 15,10 % p.a.

výška poplatku za poskytnutie úveru 0,00 EUR

výška mesačnej anuitnej splátky 87,51 EUR

celkový počet anuitných splátok 48

lehota splatností úveru 48 mesiacov

výška úveru 3 160,00 EUR

Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť v súvislosti s poskytnutým úverom:

4 200,76 EUR z toho:

výška istiny 3 160,00 EUR

výška celkových nákladov 1 040,76 EUR

Priemerná ročná percentuálna miera nákladov: 18,90 %“.

9.3. Článok III. bod 3 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere znie: „Zmluva sa uzatvára na dobu do vyrovnania záväzkov dlžníka voči banke, ktoré vyplývajú z tejto zmluvy.“

9.4. V článku I. bod 7 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa okrem iného uvádza: „Poplatky platné podľa cenníka VÚB, a.s. ku dňu uzavretia tejto zmluvy sú:

Poplatok za I. upomienku 10,00 EUR splatný ku dňu odoslania upomienky

Poplatok za každú ďalšiu upomienku 40,00 EUR splatný ku dňu odoslania upomienky

Poplatok za zmenu zmluvných podmienok zo strany klienta

40,00 EUR splatný ku dňu vykonania zmeny“.

9.5. Článok II. bod 5 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere znie: „Dlžník podpisom tejto zmluvy súhlasí s návrhom banky, aby prípadné spory vzniknuté z tohto obchodu boli rozhodnuté prednostne mimosúdnym riešením sporov v rozhodcovskom konaní prostredníctvom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeným v zmysle zákona č. 492/2009 Z.z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov.“

10. Zistený skutkový stav súd právne posúdil nasledujúco:

11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

13. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

15. Podľa § 7 ods. 1 a 2 ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi

na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.17)

16. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

17. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>18) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=18.12.2014>> musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=18.12.2014>> a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru

pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=18.12.2014>>,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=18.12.2014>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=18.12.2014>>,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=18.12.2014>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

18. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=18.12.2014>>,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=18.12.2014>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=18.12.2014>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=18.12.2014>>,

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=18.12.2014>> alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/?ucinnost=26.06.2014>>, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

19. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 1 až 3 a 5 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť

oboznámíť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

21. Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní,

22. Podľa § 53 ods. 11 Občianskeho zákonníka neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

23. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

24. Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

25. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

26. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

27. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

28. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

29. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

30. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

31. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

32. Z vykonaného dokazovania bolo nesporné, že strany sporu uzavreli zmluvu o úvere spotrebiteľského charakteru (spotrebiteľský charakter zmluvy nebol rozporovaný a vyplýva aj zo samotného znenia zmluvy a povahy zmluvných strán), žalobca čerpal dňa 26.6.2014 úver vo výške 3 160 EUR a za účelom splatenia úveru vykonal úhrady v celkovej sume 4 201,22 EUR. Rozpor medzi tvrdeniami strán spočíval

v právnom posúdení, či Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje neprijateľné zmluvné dojednania, či sa má úver z nej poskytnutý považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere a vzhľadom na uvedené tiež, či na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie na úkor žalobcu a v akej výške. Žalovaný tiež vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k bezdôvodnému obohateniu.

33. Súd konštatuje, že uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere vykazuje znaky formulárovej (typovej) zmluvy, ktorej obsah (zmluvné dojednania) spotrebiteľ podstatným spôsobom nie je schopný reálne ovplyvniť. Môže zmluvu po doplnení potrebných údajov (o spotrebiteľovi a poskytnutom úvere) ako celok prijať alebo odmietnuť, nakoľko príprava zmluvy je v celom rozsahu prenechaná veriteľovi. Zmluvné dojednania a obsah zmluvy spotrebiteľ určite žiadnym spôsobom individuálne nedojednávaval, keďže sú vopred predtlačené bez možnosti vpisovania iných podmienok, či ich úpravy, a teda absentuje individuálne dojednanie medzi stranami zmluvy ako také (najmä týkajúce sa napríklad rozhodcovskej doložky).

34. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť dodávateľa, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv.

35. V prvom rade sa súd zaoberal otázkou, či úver zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere je bezúročný a bez poplatkov vzhľadom na namietanú absenciu povinných zmluvných náležitostí. Súd mal po preskúmaní dotknutých zmluvných dojednaní zmluvy za to, že zmluva obsahuje povinný údaj o dobe trvania zmluvy, avšak neobsahuje povinný údaj obsahujúci všetky predpoklady pre výpočet RPMN.

36. Čo sa týka doby trvania zmluvy, súd mal za to, že v článku II. bode 3 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a pri zohľadnení, že zmluva obsahuje aj údaj o termíne konečnej splatnosti, je uvedená náležitosť naplnená v zmysle eurokonformného výkladu náležitosti podľa čl. 10 ods. 2 písm. c) Smernice EP a Rady č. 2008/48/ES - dĺžka trvania zmluvy, ktorej transponovanie do nášho právneho poriadku majú predstavovať ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ. Je potrebné uviesť, že judikatúra súdov ohľadom tohto údaja ešte nie je ustálená a vyskytujú sa predovšetkým dva právne názory. Prvý sa prikláňa k záveru o nejasnosti, neurčitosti a nezrozumiteľnosti, resp. nedostatočnosti údaja o dobe trvania zmluvy, ktorá je vymedzená opisným spôsobom „do splatenia/vyrovnania záväzkov zo zmluvy“ majú predovšetkým za to, že predmetný údaj by mal byť vyjadrený presne a určito, teda predovšetkým dátumovo. K tomuto názorovému prúdu možno priradiť aj rozhodnutia, na ktoré v tejto súvislosti poukazoval žalobca. Súd sa však prikláňa k odlišnému právnemu názoru, ktorý sa taktiež vyskytuje v rozhodnutiach aj odvolacích súdov, resp. kedy súdy akceptujú aj to, že doba trvania zmluvy vo všeobecnosti môže byť určitá i neurčitá, nakoľko tieto pojmy sú v súkromnoprávnej praxi bežne používané a vzhľadom na to môže byť doba trvania zmluvy vyjadrená aj opisným spôsobom. Pre spotrebiteľa bol zo zmluvy známy termín konečnej splatnosti, a teda do kedy bude trvať zmluva v prípade riadneho splácania úveru. Nemožno pritom vylúčiť, že by zmluva mohla trvať aj kratšie alebo dlhšie než je termín konečnej splatnosti, keďže skutočne k splateniu/vyrovnaniu záväzkov zo zmluvy mohlo dôjsť aj predčasne alebo naopak, s omeškaním oproti termínu konečnej splatnosti úveru. Je však možné vytknúť, že doba trvania zmluvy by v prípade potreby, aby vyčerpala všetky možné varianty ukončenia zmluvy obsahovala opis ďalších spôsobov možností ukončenia zmluvy a doby, kedy sa v takýchto prípadoch má zmluva považovať za „ukončenú“, či „zavŕšenú“. To však podľa názoru súdu nie je cieľom právnej úpravy „dĺžky trvania zmluvy“ v zmysle Smernice Rady č. 2008/48/ES. Pre spotrebiteľa má byť zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle eurokonformného výkladu podľa názoru súdu zrejмый jednoduchý údaj o dĺžke trvania zmluvy, ktorý ak má byť vyjadrený dátumovo, tak zohľadňuje práve termín konečnej splatnosti úveru a tento je v zmluve jasne, presne a určito uvedený.

37. Súd však v danom zmluvnom vzťahu vzhliadol dôvod pre použitie fikcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z dôvodu nejasnosti a neurčitosti zmluvného ustanovenia, v ktorom mala byť vyjadrená povinná náležitosť zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. j) o všetkých predpokladoch potrebných pre výpočet RPMN. Tu po zohľadnení znenia celého dotknutého ustanovenia zmluvy a za použitia § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v pochybnostiach výklad v prospech spotrebiteľa) súd konštatuje, že predpoklady pre výpočet RPMN sú uvedené nedostatočným, nejasným a neurčitým spôsobom, keď

v konečnom dôsledku medzi tieto údaje veriteľ zahrnul aj priemernú RPMN, ktorá nemá vplyv pre výpočet RPMN samotnej. Spôsob, akým sú predpoklady pre výpočet RPMN uvedené v zmluve sú pre priemerného spotrebiteľa, ktorý by sa chcel v zmluvnom vzťahu zorientovať, mätúci a skutočne nejasný. Zo znenia predmetného ustanovenia možno dôvodiť, že žalovaný chcel dať možno práve údaj o RPMN a tomu, ako bola vypočítaná, určitú prehľadnosť, avšak takým rozčlenením, aké je zahrnuté v predmetnom ustanovení, spôsobil opak.

38. Absencia, resp. nejasnosť údajov o všetkých predpokladoch použitých pre výpočet RPMN tak má potom za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru z predmetnej zmluvy podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ.

39. Navyše súd vzhľadom na dôkaznú situáciu a nepopreté tvrdenia žalobcu dospel k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru aj podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ pre neskúmanie bonity žalobcu pred uzavretím zmluvy s odbornou starostlivosťou. Žalovaný tvrdenia žalobcu o neskúmaní schopnosti žalobcu splácať úver nepoprel a súdu nepredložil v tejto súvislosti žiadne listinné dôkazy. To že žalobca splácal úver v termínoch síce môže navodzovať dojem, že žalobca bol dostatočne bonitný, avšak skutočnosťou ostáva, že žalovaný nepreukázal, že by s odbornou starostlivosťou preveroval schopnosť žalobcu splácať úver.

40. Súd pri závere o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru vychádzal z toho, že žalovaný mal právo iba na vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov, a teda sumy 3 160 EUR. Nebolo pritom sporné, že žalobca uhradil za účelom splatenia úveru sumu 4 201,22 EUR. Rozpor v tvrdeniach strán však vznikol ohľadom potenciálnej výšky bezdôvodného obohatenia, keď žalovaný opakovane poukázal na to, že žalobcovi počas trvania zmluvného vzťahu vrátil na základe voliteľnej služby 4 splátky po 87,51 EUR, a teda celkovo sumu 350,04 EUR. Žalobca na pojednávaní dňa 12.4.2022 po dotaze súdu exaktne neobjasnil spôsob, či vypočítaná suma bezdôvodného obohatenia zohľadňuje vrátené splátky. Následne krátkou cestou predložil súdu k nahliadnutiu výpis z úverového účtu, z ktorého vyplývali vykonané úhrady - 47 splátok po 87,51 EUR a jedna splátka vo výške 88,25 EUR a súčasne, že žalovaný žalobcovi vrátil štyri splátky po 87,51 EUR. Súd tak na základe toho mal za to, že bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného bolo v sume 691,18 EUR vypočítané ako rozdiel medzi zaplatenými finančnými prostriedkami 4 201,22 EUR a súčtom poskytnutých finančných prostriedkov úveru (3 160 EUR) a celkovej vrátenej sumy splátok na základe voliteľnej služby (350,04 EUR), a teda vyjadrené matematicky $4\,201,22 - (3\,160 + 350,04) = 691,18$ EUR. Súd tak zohľadnil skutočnosť, že žalovaný už isté sumy splátok žalobcovi počas trvania zmluvného vzťahu vrátil a žalovaný sa neobohatil o až o sumu 1 041,22 EUR nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov. Na plnenie nad sumu reálne poskytnutých finančných prostriedkov vo výške 691,18 EUR žalovaný nemal nárok, preto táto suma predstavuje majetkový prospech získaný plnením z neplatného právneho úkonu, a teda bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, ktoré je žalovaný povinný v zmysle § 451 ods. 1 vydať žalobcovi (pre prípadné bližšie odôvodnenie toho, o ktorú skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia v danom špecifickom prípade bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru ide súd plne odkazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/29/2021 zo dňa 28.9.2021, bod 17. odôvodnenia).

41. Súd pri posudzovaní žalovaným vznesenej námietky premlčania nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, dospel k záveru o jej nedôvodnosti. Pri premlčaní práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna (§ 107 ods.1 Občianskeho zákonníka) a objektívna (§107 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Začiatok subjektívnej i objektívnej premlčacej doby je stanovený odlišne, na sebe nezávisle a ich plynutie a skončenie je tiež vzájomne nezávislé. Subjektívna premlčacia doba môže plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemôže prekročiť. Subjektívna premlčacia doba je dvojročná a na začatie jej plynutia vždy treba rešpektovať subjektívnu stránku oprávneného týkajúcu sa jeho vedomosti o bezdôvodnom obohatení a vedomosti o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Vyžaduje sa skutočná vedomosť o skutkových okolnostiach, nielen predpokladaná vedomosť oprávneného o skutkových okolnostiach zakladajúcich bezdôvodné obohatenie. Zo skutkových tvrdení žalobcu i predloženého prehlásenia Združenia na ochranu spotrebiteľa HOOS zo dňa 13.10.2020 vyplýva, že žalobca sa o potenciálnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a vzniku bezdôvodného obohatenia dozvedel až dňa 6.10.2020, kedy požiadal združenie o pomoc so zmluvou uzavretou so žalovaným. Súd poukazuje aj na to, že žalobca počas trvania úverovej zmluvy riadne plnil v zmysle zmluvných dojednaní, čo jasne indikuje, že nevedel o potenciálnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. V tomto prípade nebol žalovaným

produkovaný žiaden dôkaz, ktorý by uvedené tvrdenia žalobcu vyvrátil, resp. ktorým by bol predložený dôkaz spochybnený. Súd má zato, že žalobca dostatočným spôsobom osvedčil, kedy sa skutočne o bezdôvodnom obohatení na strane veriteľa - žalovaného na svoj úkor dozvedel a voči komu ho má uplatniť. Keďže žaloba bola podaná na súde dňa 29.10.2020, teda ani nie mesiac od rozhodného dňa pre začatie plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, bola podaná včas, a teda nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je premlčaný z dôvodu uplynutia subjektívnej premlčacej doby.

42. Čo sa týka objektívnej premlčacej lehoty, možno konštatovať, že v danom prípade treba vychádzať zo záverov o minimálne nepriamom úmysle na strane veriteľa, a teda v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka použiť objektívnu premlčaciu lehotu v trvaní desiatich rokov. Žalovaný je bankou, ktorá sa dlhodobo zaoberá aj poskytovaním úverov, a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Rešpektovanie princípu „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere. Ak žalovaný ako subjekt dlhodobo pôsobiaci na finančnom trhu, ktorého predmetom činnosti je poskytovania úverov v rozpore so zákonom prijíma i plnenia, na ktoré v dôsledku zmlúv koncipovaných v rozpore so zákonom nemal nárok, jeho konanie nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Súd mal tak za to, že keďže už len samotný úver bol poskytnutý v roku 2014, desaťročná objektívna premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia doposiaľ neuplynula.

43. Za zásadný pre posudzovanie premlčacej lehoty pre vydanie bezdôvodného obohatenia súd považuje tiež rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 22.4.2021 vo veci C-485/19 LH c/a Profi Credit Slovakia s.r.o. , v ktorom Súdny dvor vyslovil stanovisko, že „zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnene zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle smernice 93/13 alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice 2008/48, sa vzťahuje trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu.“

44. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citované právne závery majú za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi stranami sporu sa má považovať za bezúročnú a bez poplatkov, súd prvým výrokom vyhovel žalobe žalobcu a určil, že úver zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere je bezúročný a bez poplatkov, následne druhým výrokom v časti sumy 691,18 EUR s príslušenstvom vyhovel žalobe žalobcu v nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, avšak v prevyšujúcej časti bezdôvodného obohatenia vzhľadom na dôvody uvedené v bode 39. tohto odôvodnenia žalobu zamietol.

45. Úroky z omeškania si žalobca uplatnil v zákonom ustanovenej výške od druhého dňa po dni doručenia žaloby žalovanému do zaplatenia dlžnej sumy bezdôvodného obohatenia. Keďže žalovaný sa o požadovanom vydaní bezdôvodného obohatenia dozvedel najneskôr dorúčením žaloby - t.j. dňa 20.11.2020, nasledujúci deň mohol plniť bez vzniku omeškania na úhrade bezdôvodného obohatenia (§ 563 Občianskeho zákonníka). Druhým dňom po doručení žaloby sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou peňažného záväzku, preto súd zaviazal žalovaného aj na zaplatenie príslušných úrokov z omeškania vo výške súladnej s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. (vo výške o 5 percentuálnych bodov vyššej ako bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, pričom základná úroková sadzba ECB ku dňu 22.11.2020 bola vo výške 0,00 %, teda žalobca má nárok na úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne), a to od druhého dňa po doručení žaloby žalovanému, t.j. od 22.11.2020, až do zaplatenia.

46. Následne sa súd zaoberal ešte posúdením potenciálnej neprijateľnosti zmluvných dojednaní Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ohľadom existencie naliehavého právneho záujmu na určení neprijateľnej zmluvnej podmienky a aktívnej legitímácie žalobcu, súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/19/2018 a sp. zn. 6Cdo/127/2018, v ktorých dospel k záveru, že ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Vychádza totiž z predpokladu, že

dodávateľ porušuje svoju povinnosť nepoužívať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Je založená na protiprávnom konaní dodávateľa voči spotrebiteľovi. Kladným rozhodnutím o takejto žalobe sa priamo nedeclaruje (ne)existencia práva, ale sa deklaruje existencia nečestnej podmienky, ktorá je v spotrebiteľskej zmluve od jej vzniku. Možno ju uplatniť len v prípade spotrebiteľskej zmluvy a odlišným je aj účel, ktorému má slúžiť (jej cieľom je zabrániť používaniu neprijateľnej zmluvnej podmienky).

47. Poplatky za upomienku vo výške 10 EUR a 40 EUR už súdy vyhlásili aj v iných súdnych konaniach voči žalovanému za neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve - napr. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 8Csp/14/2020 zo dňa 17.3.2021, rozsudok Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 10C/4/2014 zo dňa 17.1.2018, či rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8CoCsp/12/2020 z 29.4.2021, sp. zn. 12CoCsp/42/2020 z 25.3.2021, sp. zn. 13CoCsp/32/2020 z 30.3.2021, sp. zn. 22CoCsp/18/2021 z 12.7.2021 a ďalšie. Súd sa taktiež stotožňuje so záverom o neprijateľnosti ich zmluvného dojednania takým spôsobom, aký je zakotvený v Zmluve, keďže paušalizujú cenu za úkon, ktorý nie je službou pre spotrebiteľa, súčasne výška poplatkov nezodpovedá nákladom vynaloženým na tento druh úkonu, ktorý sa tak stáva v podstate sankciou za porušenie dohodnutej povinnosti spočívajúcej v riadnom splácaní splátok úveru. Výška poplatku za upomienku bola určená svojvoľne veriteľom a jednoznačne je možné konštatovať, že predmetné dojednanie ohľadom poplatkov za upomienky spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa ako to predpokladá ust. § 53 Občianskeho zákonníka, a preto sú uvedené zmluvné dojednania neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Okrem iného upozornenie spotrebiteľa na porušenie jeho zmluvných povinností v zmysle 9 ods. 11 zák. č. 129/2010 Z.z. nie je tak technicky a administratívne náročným úkonom veriteľa, ktorý by si vyžadoval zaplatenie tak vysokých poplatkov.

48. Súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku aj zmluvné dojednanie týkajúce sa rozhodcovskej doložky. V § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka sa medzi neprijateľnými zmluvnými podmienkami príkladmo vypočítava aj rozhodcovská doložka, ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. V danom prípade to síce nie je vyjadrené výslovne ako jediný spôsob riešenia sporov medzi zmluvnými stranami, ale práve vzhľadom na existujúcu rozhodcovskú doložku by za štandardných okolností predstavovala predmetná rozhodcovská doložka prekážku pre rozhodovanie sporu v súdnom konaní. Hoci žalovaný uvádzal, že žalobca mohol vyjadriť svoj nesúhlas s predmetným ustanovením zmluvy a tak by bolo predmetné dojednanie vynechané zo zmluvy, znenie zmluvy tomuto nenasvedčuje a žalovaný nepredložil žiadne dôkazy preukazujúce, že by si žalobca sám zvolil a individuálne vyjednal predmetnú rozhodcovskú doložku. Predmetné zmluvné dojednanie tak súd taktiež vyhodnotil ako spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa, a to aj s ohľadom na sídlo Stáleho rozhodcovského súdu (Bratislava), ktoré by v prípade uplatnenia tejto doložky predstavovalo ďalšiu nevýhodu v neprospech spotrebiteľa spočívajúcu v neprímeranej vzdialenosti súdu od bydliska spotrebiteľa.

49. Napokon súd ako neprijateľné zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa aj dojednanie ohľadom úroku z omeškania, nakoľko znenie tohto dojednania súd posúdil ako neurčité, nejasné a nezrozumiteľné pre spotrebiteľa. Znenie tohto zmluvného dojednania si súd dovoľí označiť ako nešťastné, nakoľko cieľom žalovaného možno ani nebolo odchyliť sa od zákonnej sadzby úrokov z omeškania, avšak vzhľadom na máture znenie ustanovenia (5 % ročne nad rámec úrokovej sadzby za každý deň omeškania) je možné predmetné ustanovenie vykladať viacerými spôsobmi a to aj takým, ktoré neprímerane zaťažuje spotrebiteľa privysokým úrokom z omeškania (5 % ročne nad úrokovú sadzbu 15,1 % ročne, t.j. 20,1 % ročne).

50. V zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka sú uvedené neprijateľné zmluvné podmienky neplatné.

51. Čo sa týka podnetu na vyhlásenie neprijateľnosti zmluvného dojednania týkajúceho sa poplatku za zmenu zmluvných podmienok zo strany klienta vo výške 40 EUR, súd v danom prípade musí konštatovať, že nie je možné posúdiť neprijateľnosť zmluvných podmienok bez ďalšieho dokazovania, nakoľko súdu nebol v konaní predložený cenník, ktorý zrejme bližšie špecifikuje zmeny zmluvných podmienok zo strany klienta. Súd pritom v širších súvislostiach berie na zreteľ, že zmeny zmluvných podmienok môžu odôvodňovať aj náklady na strane veriteľa, ktoré za bežného chodu zmluvného vzťahu

nemuseli vzniknúť (napríklad aj na vypracovanie dodatkov a posúdenie možností úpravy zmluvných podmienok). Vzhľadom na uvedené súd vzhľadom na nedostatočnosť predložených dôkazov a súčasne vzhľadom na predmet tohto konania neposudzoval neprijateľnosť predmetnej zmluvnej podmienky, resp. nemohol objektívne posúdiť, či predmetné zmluvné dojednanie spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

52. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

53. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

54. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a 2 CSP tak, že v časti konania o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a o určenie neprijateľných zmluvných podmienok plne úspešnému žalobcovi priznal voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu a v časti konania o vydanie bezdôvodného obohatenia priznal viac úspešnému žalobcovi (pomer úspechu 66,38 % vychádzajúc z úspechu v časti 691,18 EUR k žalovanému nároku 1 041,22 EUR) voči pomerne menej úspešnému žalovanému (pomer úspechu 33,62 % vychádzajúc z úspechu v časti 350,04 EUR k žalovanému nároku 1 041,22)nárok na náhradu trov konania v rozsahu 32,76 % (miera úspechu žalobcu oproti žalovanému určená rozdielom medzi percentuálnym vyjadrením úspechu strany k žalovanému nároku, a teda $66,38 \% - 33,62 \% = 32,76 \%$). O výške trov konania pritom bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov, písomne, v potrebnom počte vyhotovení.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.